పుస్తకం ఓ నేస్తం
– పద్మవల్లి

నెలనెలా మీ కోసం.. ఓ మంచి పుస్తకం

సాహసం చేయరా డింభకా

The Boy Who Said No: An Escape to Freedom

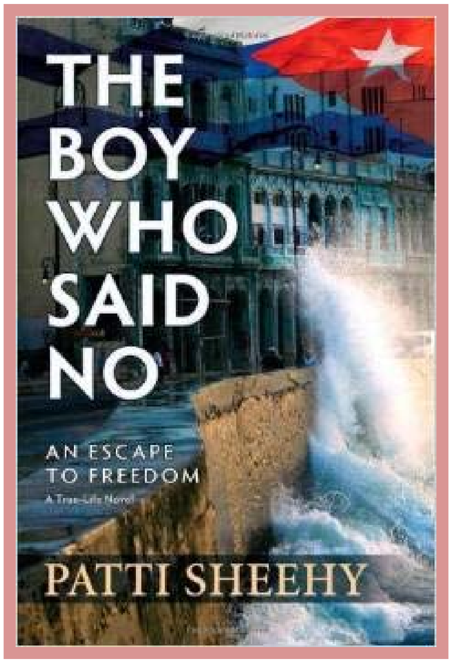

కథమ్మా, కథమ్మా నువ్వు కంచిలో పుట్టావామ్మా అంటే, లేదూ నేను మీ జీవితాల్లోంచే పుట్టానూ అందట. జీవితం కథ కాదూ అంటారు. ఒక్కోసారి కథలను మించి డ్రామా ఉన్న జీవితాలూ ఉంటాయి. అవి కంచె దాటి రావు కాబట్టి మనకి తెలీదు. అతి సాధారణంగా సాగుతున్న జీవితాలు కూడా ఒక్కోసారి అనుకోని మలుపులు తిరిగి, కలలో కూడా ఊహించని సాహసాలు చేయాల్సివస్తుంది. మన రక్షణకవచం పరిమితులు దాటి ఆ సాహసానికి పూనుకోవాలంటే, దానివల్ల దొరికే ఫలితం కూడా మనకి అంతే అపురూపమై ఉండాలి కదా! లేకపోతే పాతాళభైరవిలో నేపాళ మాంత్రికుడు ‘సాహసం చేయరా డింభకా, రాకుమారి వరిస్తుంది’ అనగానే తను ఎవరిని ఢీ కొంటున్నాడో ఏమాత్రం ఆలోచించకుండానే ప్రమాదంలోకి దూకడానికి తోటరాముడికేమన్నా పిచ్చా!! తను ప్రేమించిన సుకుమారి కోసం ప్రాణాలకు తెగించి, ఫిడేల్ కాస్ట్రో మిలిటరీని ఒక ఆట ఆడించి, దొంగతనంగా క్యూబా నుండి అమెరికాకు చేరుకున్న అభినవ తోటరాముడు ఫ్రాంక్ నిజజీవిత కథ, Patti Sheehy వ్రాసిన The Boy Who Said No: An Escape to Freedom.

కథాకాలం 1960 వ దశాబ్దం. ఫ్రాంక్ (Frank Mederos) క్యూబాలోని ఒక అతి సాధారణ కుటుంబంలో పుట్టాడు. తండ్రి ఒక ఫెర్టిలైజర్ ఫాక్టరీలో చిన్న ఉద్యోగం చేసేవాడు. తల్లి సాధారణ గృహిణి. వాళ్ళ నలుగురు పిల్లల్లో ఫ్రాంక్ పెద్దవాడు. విలువలకూ, ఆప్యాయతలకూ ప్రాధాన్యమిచ్చే కుటుంబం వారిది. ఫ్రాంక్ తాతయ్య అంటే ఊరిలో అందరికీ ఎంతో గౌరవం. ఆయన ఇల్లు రకరకాల

పుస్తకాలతో నిండి ఉండేది. ఆయనకు ఎన్నో విషయాల మీద మంచి పరిజ్ఞానం ఉండేది. ఫ్రాంక్ కు నాలుగేళ్ల వయసున్నప్పటి నుంచే ఆయన తనతో చేపలవేటకు సముద్రంలోకి తీసుకెళ్ళేవారు. ఆ సమయంలో ఆయన ఫ్రాంక్ తో ఎన్నోవిషయాలు మాట్లాడుతూ, వాతావరణం, నీటి ప్రవాహం, ఆకాశంలో నక్షత్రాల స్థానం లాంటి ఎన్నో విషయాల గురించి కూడా నేర్పిస్తూ 'ప్రకృతి ఎంతో శక్తివంతమైనది. దాన్ని సరిగా అర్థం చేసుకుంటే మనకు అనుకూలంగా ఉపయోగించుకోవచ్చు' అని చెప్పేవారు. ఫ్రాంక్ తాతతో కలిసి ఫిషింగ్ కు వెళ్లడం, ఆయనతో టైం స్పెండ్ చెయ్యడం లాంటివి తనెంతో ప్రత్యేకం అన్నట్టు ఫీల్ అయ్యేవాడు. మొదటినుంచీ ఫ్రాంక్ కు తల్లిదండ్రులు, తాతయ్య కూడా, ఏదైనా న్యాయం కాదు అని అనిపించినపుడు దాన్ని ప్రశ్నించాలనీ, సత్ప్రవర్తన, నీతీ నిజాయితీలతో మెలగాలనీ, విద్యకు మించిన ఆస్థి లేదనీ, కష్టాలకు భయపడి స్వేచ్ఛను కోల్పోకూడదనీ వివిధ సందర్భాల్లో చెప్పేవారు. ఫ్రాంక్ కాలేజీకి వెళ్ళి బాగా చదువుకుని, మంచి జీవితం గడపాలని అందరూ కోరుకునేవారు. అదే ఊర్లో ఉండే బోలెడు మంది కజిన్స్, స్నేహితులతో కలిసి స్కూలుకు వెళ్ళి రావటం, ఆటలు, అల్లరి... వీటితో ఫ్రాంక్ బాల్యం సాధారణంగా సాగిపోతుంది.

ఫ్రాంక్ కు దాదాపు పదమూడేళ్ళ వయసు ఉన్నప్పుడు, 1959 లో క్యూబన్ రివల్యూషన్ వచ్చి, నియంత బాటిస్టాను కూలదోసి ఫిడేల్ కాస్ట్రో అధికారంలోకి వచ్చాడు. బాటిస్టా పాలనలో అందరికీ జీవితం సాఫీగా జరిగిపోయినట్టుగానే ఉండేది. అమెరికా బాటిస్టాతో రాజకీయ సత్సంబంధాలు పెట్టుకుని, క్యూబా లోని పంటలు, వ్యాపారాలు, పరిశ్రమల మీద తమ అనుకూలంగా పెట్టుబడులు పెట్టుకుంది. అప్పట్లో క్యూబాలో అమెరికన్లు విలావంతమయిన జీవితం గడుపుతుంటే, బడుగు రైతులు మాత్రం డొక్కలు మాడ్చుకుని చాకిరీ చేసేవారు. ఇవన్నీ కాస్ట్రోకూ అతని పార్టీ సభ్యులకూ నచ్చేవికాదు. కాస్ట్రో అధికారంలోకి రాగానే అందరి ప్రైవేట్ ఆస్తులనూ స్వాధీనం చేసుకున్నాడు. అన్నీ ప్రభుత్వానికే తప్ప వ్యక్తులకు చెందవు అని స్పష్టం చేసాడు. క్యూబా అమెరికాల మధ్య దౌత్య సంబంధాలు, వ్యాపార సంబంధాలూ దెబ్బతిన్నాయి. మిస్సైల్స్ కోసం రష్యాతో స్నేహసంబంధాలు పెంచుకున్నాడు. క్యూబా లోని పరిశ్రమలూ, సహజవనరులన్నిటినీ కూడా జాతీయం చేశాడు. కమ్యూనిస్ట్ పార్టీని శక్తివంతం చేసి, సోషలిజం కావాలని ఆశించాడు. చాలామంది ధనవంతులు బిజినెస్ లు కోల్పోయారు. ఇవేవీ నచ్చక చాలామంది దేశం వదిలి వెళ్ళిపోయారు. తమ కంపెనీలన్నిటినీ స్వాధీనం చేసుకోడంతో అమెరికాకి కోపం వచ్చి, క్యూబాతో ఒప్పందాలన్నీ రద్దు చేసుకుని, కాస్ట్రోను అధికారం లోంచి దించడానికి అవకాశం కోసం ఎదురుచూడటం మొదలుపెట్టింది.

ప్రజల్లో చైతన్యం రావాలంటే ముందు వాళ్ళల్లో అక్షరాస్యత పెరగాలని అనుకున్నాడు కాస్ట్రో. దానితో పదమూడేళ్ళు నిండిన మగపిల్లలందరూ తప్పనిసరిగా దూరంగా ఉన్న కొండల్లోని, పల్లె ప్రాంతాలకు వెళ్ళి అక్కడ కొన్ని నెలలు చదువు చెప్పాలని ఆర్డర్ చేసాడు. పిల్లలు చదువులు ఆపడం, దూరంగా ఒంటరిగా వెళ్లటం తల్లిదండ్రులకు ఇష్టం లేకపోయినా, వాళ్ళను పంపించడం తప్పలేదు. సైనికులు పిల్లలను తీసుకువెళ్ళి ఆ రైతు కుటుంబాల దగ్గర వదిలి వచ్చారు. అయితే అక్కడ పరిస్థితి వేరుగా ఉంది. ఆ రైతులకి పిల్లలతో సహా కుటుంబం మొత్తం పొలాల్లో పనిచెయ్యకపోతే గడవని పరిస్థితి. దానితో వాళ్ళు చదువు మీద ఏమీ శ్రద్ధ చూపించలేదు. అయితే కాస్ట్రో ఆజ్ఞ ప్రకారం వాళ్లకి చదవడం నేర్పాలి కాబట్టి, కొందరు పిల్లలు వాళ్ళు చదువు నేర్చుకుంటే తాము వాళ్లకు పొలంపనుల్లో సాయం చేస్తామని మాటిచ్చి కాస్త చదవడం నేర్పించారు. దాదాపు ఒక సంవత్సరం గడిచాక సైనికులు ఆ అక్షరాస్యత ప్రోగ్రాం అయిపోయిందని చెప్పి పిల్లల్ని ఇళ్లకు తీసుకువచ్చి వదిలేసారు.

తరువాత కొన్ని రోజులకు కొందరు సైనికులు ఫ్రాంక్ ఇంటికి వచ్చి, అక్ష్యరాస్యత ప్రోగ్రాములో ఫ్రాంక్ చూపించిన నడవడి వల్ల గవర్నమెంట్ అతన్ని గౌరవించి, కానుకగా ప్రత్యేకమైన గవర్నమెంట్ మిలిటరీ స్కూల్లో స్కాలర్షిప్ ఇచ్చి చదివించాలని నిర్ణయించిందని చెప్పారు. అంత ఖరీదయిన స్కూల్లో ఉచితంగా చదువుకొనే అవకాశం రావడంతో ఇంట్లో అందరూ ఆశ్చర్యపోయినా, వెంటనే కొడుకుని దూరంగా పంపడానికి తల్లి ఒప్పుకోలేదు. అయితే ఆ అవకాశాన్ని కాదనడం దేశద్రోహం క్రింద అవుతుందని సైనికులు హెచ్చరించడం, పైగా

చదువుకునే అవకాశాన్ని వదులుకుంటే తాతయ్యను బాధపెడతానేమో అనీ అలోచించి ఫ్రాంక్ వెళ్ళడానికి ఒప్పుకున్నాడు. అదృష్టవశాత్తు ఆ స్కూల్ ఇంటికి కొన్ని మైళ్ళ దూరంలోనే ఉంది. అయితే నెలకొకసారి మాత్రమే ఇంటికి పంపుతారు. అది ఉన్నతమయిన సౌకర్యాలతో, విద్యాబోధనలతో ఉన్న స్కూల్. అక్కడ అమెరికా క్యూబన్ రిసోర్స్ ని ఎలా దోచుకుంది, కేపిటలిస్ట్ దేశాల అవినీతి, సోషలిజం ప్రజల జీవితాన్ని ఎలా మెరుగుపరుస్తుంది, కాస్ట్రో ప్రభుత్వ విధానాల గొప్పదనం, కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ ఆశయాలు లాంటి విషయాలు బోధించేవారు. క్యూబాలో ఆరోగ్య సదుపాయాలూ, విద్యావకాశాలు మెరుగుపడ్డాయని చెప్పేవారు. అయితే సెలవులకు వచ్చినపుడల్లా ఫ్రాంక్ చూస్తున్నవీ, తాత నుండీ ఫ్రెండ్స్ నుండీ వింటున్నవీ స్కూల్లో చెప్పే వాటికి దగ్గరగా లేవు. అమెరికా నుంచి ఫుడ్ సప్లై ఆగిపోవడం వల్ల ఆహార కొరత, ఫేక్టరీలు మూతబడటంతో నిరుద్యోగం పెరిగిపోయింది. ఆహార సరఫరాల కోసం రష్యా మీద ఆధారపడి, వచ్చిన కొద్ది వాటినీ ప్రభుత్వ దుకాణాల్లో రేషన్ పద్ధతిలో అమ్మడంతో నిత్యావసర పదార్థాలు కూడా సరిపోయినన్ని దొరకడం లేదు. చదువు కూడా ఒక ప్రివిలేజ్ గా మారిపోయింది. ప్రైవేట్ ఆస్థులు స్వాధీనం చేసుకోవడంతో ప్రజల్లో అసంతృప్తి పెరిగిపోయింది. కాస్ట్రో విధానాల పట్ల, కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ పట్ల కొందరు యువకులు ఆకర్షింపబడి, పార్టీలో చేరి శిక్షణ కోసం వెళ్ళిపోయారు. నచ్చనివారు అసంతృప్తితో ఉండి, అమెరికా ఎప్పటికయినా క్యూబాని కాస్ట్రో నుండి విడుదల చేస్తుందేమో అని రహస్యంగా ఎదురుచూస్తున్నారు. ఇవన్నీ చూసి, వింటున్న ఫ్రాంక్ కి గవర్నమెంట్, స్కూల్ నచ్చడం మానేసాయి. ఏది కరెక్టో తెలీని సందిగ్ధంలో పడ్డాడు. అప్పుడప్పుడూ అదే విషయాన్ని టీచర్స్ ని ప్రశ్నించేవాడు. కొన్ని నెలల తరువాత స్నేహితుల సాయంతో స్కూల్ నుంచి తప్పించుకుని పారిపోయి వచ్చాడు. సైనికులు వచ్చి తిరిగి రమ్మని బెదిరించినా వెళ్ళలేదు.

ఫ్రాంక్ మళ్ళీ ఊర్లోని పబ్లిక్ హైస్కూల్లో చేరాడు. ఫ్రాంక్ మిలిటరీ స్కూల్ కి ఎంపిక అవ్వడం, అక్కడ నచ్చక తిరిగి వచ్చెయ్యడం లాంటి వాటితో, మిగిలిన వాళ్ళు ఒక హీరోలా చూడటం మొదలుపెట్టారు. స్టూడెంట్ కౌన్సిల్ ప్రెసిడెంట్గా ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకోబడ్డాడు. స్కూలుకి వెళ్ళిన మొదటిరోజునే అతని కజిన్, తన ఫ్రెండ్ మాగ్డా అనే అమ్మాయిని పరిచయం చేసింది. మాగ్డా సంపన్నులూ, విద్యావంతులూ అయిన తల్లిదండ్రులకు గారాల కూతురు. ఆమె ఆంట్ సోఫియా ఉన్నతచదువులు చదివి ఒక ప్రైవేట్ స్కూల్ నడుపుతుండేది. మాగ్డా అదే స్కూల్లో చదవడం వలన, ఆమె ప్రవర్తన, ఆలోచనా, ఇంగ్లీష్ మాట్లాడే పద్ధతీ మిగిలిన అందరికన్నా ప్రత్యేకంగా ఉండేది. కాస్ట్రో ప్రైవేట్ స్కూల్స్ అన్నీ మూసేయ్యించడం వలన మాగ్డా పబ్లిక్ స్కూల్లో జాయిన్ కావాల్సి వచ్చింది. నాజూకుగా, ఆకర్షణీయంగా, ఎంతో అందంగా ఉన్న మాగ్డాని చూసిన మొదటి క్షణంలోనే ఫ్రాంక్ గుండె లయ తప్పింది. ఆమెతో స్నేహం కోసం తపించిపోయాడు. నెమ్మదిగా ఇద్దరి మధ్యా పరిచయం పెరుగుతూ, ఒకరంటే ఒకరికి ఇష్టం ఏర్పడింది.

ఫ్రాంక్ కి ఎప్పుడూ మాగ్డాతోనే ఉండాలని ఉండేది. ఇద్దరూ కొన్నాళ్ళు స్కూల్లోనే వీలుదొరికినపుడు కలిసి మాట్లాడుకుంటూ ఉన్నా ఇద్దరికీ తృప్తిగా ఉండేది కాదు. ఆ రోజుల్లో క్యూబాలో కుటుంబాల్లో ప్రేమా పెళ్ళీ లాంటి విషయాల పట్ల ఖచ్చితమయిన కట్టుబాట్లు ఉండి, సంప్రదాయాలు విలువలు పాటించేవారు. అప్పటి పద్ధతుల ప్రకారం ఫ్రాంక్ తన ఇంటికి రావడానికి, మాగ్డా తన తండ్రిని కలిసి పర్మిషన్ అడగమని చెప్పింది. మాగ్డా తండ్రిని కలిసి మాట్లాడాలనుకుంటున్న విషయం ఫ్రాంక్ తల్లికి చెప్పాడు. ఆమె కొడుకు చెప్పినదానికి కలత పడింది. అతను తనకి మాగ్డా అంటే చెప్పలేనంత ప్రేమ అని చెప్పాడు. తల్లి అతనితో 'ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఆ అమ్మాయితో హద్దు మీరి ప్రవర్తించను, ఆమెను గౌరవంగా ట్రీట్ చేస్తాను' అని ప్రామిస్ చేయించుకుంది. తల్లిదండ్రులు ఇద్దరూ కూడా అతనిని ప్రేమ గొడవలో పడి చదువు నిర్లక్ష్యం చెయ్యొద్దనీ, తాము కలలు కంటున్నట్టుగా కాలేజీ చదువులు పూర్తిచేసి, మంచి ఉద్యోగం, భవిష్యత్తు సంపాదించుకోవాలనీ కోరారు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ చదువుకు ఆటంకం రానివ్వనని ఫ్రాంక్ వారికి మాటిచ్చాడు.

మాగ్దా పేరెంట్స్ ముందు సందేహించినా, ఫ్రాంక్ ని కలిసి మాట్లాడిన తరువాత, అతను ఇంటికి వచ్చి మాగ్దాతో గడపడానికి ఒప్పుకున్నారు. మొదట్లో వాళ్లతో పాటు మాగ్దా తల్లి కూడా అదే గదిలో మూలగా కూర్చుని, ఏదో అల్లికల పని చేసుకుంటూ, వీళ్ళ మీద ఓ కన్ను వేసి ఉండేది. అయితే నెమ్మదిగా ఫ్రాంక్ మీద ఇద్దరికీ సదభిప్రాయం కలిగి వారిద్దరినీ ఒంటరిగా వదిలేవారు. అయినా ఫ్రాంక్ ఎప్పుడూ హద్దు మీరి ప్రవర్తించలేదు. ఇద్దరికీ ఒకరంటే ఒకరికి అవధుల్లేని ప్రేమ. అతని ప్రవర్తనతో తొందరలోనే వాళ్ళ అభిమానాన్ని పొందాడు. కూతురికి అతని మీదున్న ఇష్టం అర్ధం అవడంతో, నెమ్మదిగా వాళ్ళు కూడా అతనిని తమ కుటుంబంలో ఒకడిగా భావించడం మొదలుపెట్టారు. వారిద్దరి కుటుంబాల మధ్య ఉన్న సామాజిక అంతస్తుల బేధం ఎవరికీ అభ్యంతరం కాలేదు. ఫ్రాంక్ చదువు కూడా మంచి మార్కులతో నడుస్తోంది.

కాస్ట్రో 1963 లో దేశంలో పదిహేను నుండి ఇరవై ఆరేళ్ళ మధ్య వయసున్న యువకులందరూ, మూడేళ్ళ తప్పనిసరి మిలిటరీ సర్వీస్ కు రిజిస్టర్ చేసుకోవాలనీ, వంతులవారీగా వారిని ట్రైనింగ్ కు పిలుస్తారనీ చెప్పాడు. రిజిస్టర్ చేసుకున్న వాళ్ళెవ్వరూ దేశం వదిలి వెళ్ళడానికి వీలులేదని శాసించాడు. తొందరలోనే అమెరికా దేశం మీద దాడి చెయ్యబోతుందని, దాన్ని నుంచి రక్షించుకోడానికి యువ సైన్యం అవసరం ఉందనీ ప్రసంగాలు చేసేవాడు. త్వరలోనే ఫ్రాంక్ కు కూడా మిలిటరీ సర్వీసెస్ కు రిపోర్ట్ చెయ్యమని కబురు వచ్చింది. మూడేళ్ళ పాటు ఇద్దరూ దూరంగా ఉండాలన్న విషయం ఇద్దరినీ విచారంలో ముంచింది. ఫ్రాంక్ వెళ్ళే సమయం వచ్చినపుడు అందరూ బాధగా పంపించారు.

మొదట కొన్నివారాలు మిలటరీ బూట్ కేంప్ లో కఠిన శిక్షణ తరువాత, ఫ్రాంక్ నీ మరి కొంత మందినీ ప్రత్యేకంగా సెలెక్ట్ చేసి స్పెషల్ మిలటరీ ట్రైనింగ్ కు పంపారు. అక్కడ ఫ్రాంక్ కి మేనీ, లాజో అనే ఇద్దరు యువకులతో దగ్గర స్నేహం కుదిరింది. ఈ ముగ్గురితో పాటూ ఇంకో ఐదుగురికి, రష్యా నుంచి తెచ్చుకున్న ప్రత్యేకమైన మిస్సైల్స్ వాటి మీద శిక్షణ ఇచ్చి, వాటి రక్షణ బాధ్యత వీళ్ళకి అప్పచెప్పారు. ఫ్రాంక్ వాటిని గురి తప్పకుండా ప్రయోగించడంలో అందరినీ మించిన నేర్పు సంపాదించాడు. మిలిటరీ పై అధికారుల ముందు జరిగిన దళ ప్రదర్శనలో తన నైపుణ్యాన్ని ప్రదర్శించి వాళ్ళ దగ్గర కూడా గుర్తింపు పొందాడు. అతని అధికారి కమాండర్ బ్రౌన్ కి అతనంటే ప్రత్యేకమయిన అభిమానం ఏర్పడింది. అతనికి ఎంతో రహస్యమయిన మిలిటరీ, ఆయుధ స్థావరాల వివరాలు, బాధ్యతలు అప్పచెప్పారు. తొందరలోనే టాప్ సెక్యూరిటీ టీమ్లో కీలకమైన స్థానానికి చేరుకున్నాడు. ఆ మిలటరీ బేస్ నుంచి తన ఊరికి ఒక గంట ప్రయాణం. నెలకోసారి సెలవు దొరికినపుడు తనవాళ్ళనీ, మాగ్దానీ కలిసి వస్తూ ఉండేవాడు. కమాండర్ బ్రౌన్, ఫ్రాంక్ ప్రేమ విషయం తెలుసుకుని, అప్పుడప్పుడూ ఫ్రాంక్ బయటకు వెళ్ళి మాగ్దాకు ఫోన్ చేసుకునే వీలు కల్పించాడు.

అయితే ఫ్రాంక్ చదువు మాని మిలటరీలోకి వెళ్లడం, అందులోనూ కమ్యూనిస్ట్ ఆర్మీ లోకి వెళ్ళాల్సి రావటం మీద అతని తాతయ్యకు మాత్రం అసంతృప్తిగానే ఉండేది. ఫ్రాంక్ తో 'స్వేచ్ఛ కోసం ఆడుతున్న చదరంగంలో నువ్వొక పావులా మారావు. అయితే నువ్వు వేసే ప్రతీ అడుగూ ఆలోచించి వెయ్యి. కాస్ట్రో రష్యా మద్దతు చూసుకుని అమెరికాని కవ్విస్తున్నాడు. అమెరికా ఓ కమ్యూనిస్ట్ ని పక్కలో పెట్టుకుని ఎన్నాళ్ళో మౌనంగా ఉండదు. కమ్యూనిస్ట్ ల నుంచి మనకి స్వాతంత్రం కలిగించడాని త్వరలోనే దేశం మీదకి దండెత్తి వస్తుంది. అపుడు నీకు ఉన్న మార్గాలు మూడే. ఒకటి అమెరికా మీద యుద్ధం చెయ్యడం, నీకు స్వేచ్ఛ ఇవ్వడానికి వచ్చిన అమెరికా తరపున యుద్ధం చెయ్యడం, లేదా ఏదో ఒకలా అందరినీ వదిలేసి క్యూబా నుండి వెళ్ళిపోవడం. వీటిలో ఏదో ఒక నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిన రోజు త్వరలోనే వస్తుంది. సిద్ధంగా ఉండు.' అని చెప్పాడు.

మిలటరీలో తమ పార్టీ ఎజెండా, ఆశయాల గురించీ ఎంత గొప్పగా బోధించినా, ఫ్రాంక్ కి మాత్రం కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ అంటే ఇష్టం కలగలేదు. అయితే ఎవరైనా ఏంటీ కమ్యూనిస్ట్ అని ఏమాత్రం అనుమానం వచ్చినా శిక్ష చాలా కఠినంగా ఉండేది. అందుకని ఎవరితోనూ బయటకి ఏమీ అనకుండా, తన పనులేవో తను చేసుకుంటూ ఉన్నాడు. మిలటరీలో పొలిటికల్ వింగ్ అధికారి లెఫ్టినెంట్ పీనో, కమ్యూనిస్ట్

పార్టీ భావాలు నరనరాలా నమ్మి జీర్ణించుకున్నవాడు. అతనికి విపరీతమయిన ఈగో, సుపీరియారిటీ. కొన్ని సందర్భాల్లో ప్రభుత్వ విధానాల గురించి కొందరు అనుమానం వెల్లడి చెయ్యడంతో, ఫ్రాంక్ ప్రోత్సాహంతోనే అందరూ ప్రశ్నిస్తున్నారన్న అభిప్రాయం కలిగింది. దానికి తోడు, స్కూల్లో కూడా యూత్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ విధానాలను ఫ్రాంక్ ఎదిరించేవాడని అతనికి తెలియడంతో, అతను కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేకి అన్న భావం బలపడింది. దానితో అతనికి ఫ్రాంక్ మీద తెలియని వ్యతిరేకత, అనుమానం కలిగాయి. అయితే ఫ్రాంక్ స్కిల్స్ చూసి మౌనంగా ఉండి, తన అనుమానం తీరే సమయం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

ఇలా ఉండగా దేశంలో పరిస్థితులు ఇంకా దిగజారిపోయాయి. ఎకానమీ క్షీణించింది. వస్తువుల సరఫరా పూర్తిగా తగ్గిపోయి, బ్లాక్ మార్కెట్ పెరిగిపోయింది. ప్రభుత్వ విధానాల వల్ల విసుగెత్తిన కొంతమంది ధనవంతులు దేశం విడిచి వెళ్ళిపోడానికి ప్రయత్నాలు చేసుకోసాగారు. దేశం విడిచి వెళ్ళడానికి అనుమతి కోసం అప్లై చెయ్యగానే, వాళ్ళని దేశద్రోహులుగా, కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ వ్యతిరేకులుగా లెక్కకట్టడం జరుగుతుంది. వీసా ఇవ్వడానికి దాదాపు ఏడాది పైనే పడుతుంది. వీసా ఇచ్చినా ఇవ్వకపోయినా సరే, ఆ నిమిషం నుండే వాళ్ళ ఆస్థులు, పర్సనల్ వస్తువులతో సహా ప్రభుత్వం జప్తు చేసుకునేది. క్యూబా కరెన్సీ బయట దేశాల్లో చెల్లు కాకుండా, క్రొత్త కరెన్సీని తీసుకొచ్చారు. ధనవంతులు కూడా దేశం వదిలి వెళ్ళే సమయానికి బికారులు గానే వెళ్ళాల్సి ఉండేది. అయినా కూడా చాలామంది అమెరికా మెక్సికో లాంటి దేశాలకు వెళ్ళి స్వేచ్ఛగా బ్రతకడానికే ఇష్టపడేవారు.

మాగ్దా తమ్ముడూ, ఆమె ఆంట్ సోఫియా కొడుకూ ఇద్దరికీ పద్నాలుగేళ్ళు నిండాయి. అబ్బాయిలకు పదిహేనేళ్ళు నిండగానే తప్పనిసరిగా మిలటరీలో చేరి, మూడేళ్ళు పనిచెయ్యాలి. కాదని అనే చాయిస్ లేదు. మాగ్దా పేరెంట్స్ కు కానీ, సోఫియా కుటుంబానికి కానీ వారి పిల్లలు కమ్యూనిస్ట్ మిలటరీలో చేరడం ఇష్టంలేదు. అసలే వారు ప్రభుత్వం వల్ల బిజినెస్ లు మూతపడి, అసంతృప్తితో ఉన్నారు. పిల్లలిద్దరూ మిలటరీలోకి వెళ్ళకుండా ఉండాలంటే వాళ్ళకి పదిహేనేళ్ళు నిండేలోగా దేశం విడిచి వెళ్ళిపోవటం ఒకటే మార్గంగా కనిపించింది. ఒకసారి మిలటరీలోకి వెళితే మూడేళ్ళ వరకూ వీసా అడగటానికి ఉండదు. ఎన్నో ఆలోచనలు చేసిన మీదట అమెరికాకు వలస పోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు. అయితే వాళ్లకి ఇపుడు సమస్య మాగ్దాతో వచ్చింది.

ఫ్రాంక్ మూడేళ్ళ మిలిటరీ సర్వీస్ అవడానికి ఇంకో సంవత్సరం ఉంది. ఆ తర్వాత అతను 28 ఏళ్లు నిండేవరకూ మిలటరీ రిజర్వ్ లో పనిచెయ్యాలి. అంటే దాదాపు ఇంకో పదేళ్లు దేశం వదిలి రాలేడు. మాగ్దా ఫ్రాంక్ రాకుండా తను దేశం వదిలి రానని పట్టుపట్టింది. ఫ్రాంక్ మిలటరీ నుంచి వచ్చేవరకూ తనొక్కతే ఇక్కడ ఉంటానంది. అయితే వీసా రాగానే వాళ్ళ ఆస్తులు పోతాయి. తనకి ఒంటరిగా ఉండి, ఉద్యోగం సంపాదించుకునే వయసు కూడా కాదు. అందుకని ఆమెకు 'ఇది నీకెంత దుఃఖం కలిగిస్తుందో మాకు తెలుసు. తనని వదిలివెళ్లడం మాకూ కష్టంగానే ఉంది. కానీ కుటుంబం మంచి కోసం తప్పదు. పైగా ఫ్రాంక్ కు కీలకమయిన మిలటరీ రహస్యాలు చాలా తెలియడం వలన అతనికి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ దేశం వదిలివెళ్ళడానికి అనుమతివ్వరు. అతను తప్పించుకు వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించినా కాల్చేస్తారు. కాబట్టి వేరే దారి లేదు' అని నచ్చచెప్పడానికి ప్రయత్నించారు. అయినా మాగ్దా వినకుండా 'ఫ్రాంక్ కూడా మనతో రావడానికి ఏదో దారి ఉండే ఉంటుంది చూడమని' ఏడవసాగింది.

మళ్ళీ సెలవు దొరికి ఫ్రాంక్ ఇంటికి వచ్చినపుడు ఎప్పటిలాగే మాగ్దా ఇంటికి వెళ్ళి అందరినీ కలిసాడు. ఇంట్లో అందరూ విచారంగా కనిపించారు ఫ్రాంక్ కి. ఫ్రాంక్ తో మొత్తం వివరాలన్నీ చెప్పారు. 'తమ రెండు కుటుంబాలూ వీసా దొరకగానే మయామీ వెళ్ళి, అక్కడ నుండి న్యూజెర్సీ వెళ్ళి స్థిరపడాలని అనుకుంటున్నట్టు, మాగ్దా ఫ్రాంక్ లేకుండా రానని గొడవపెడుతోంది, కానీ తమ మగపిల్లల్ని రక్షించుకోడానికి తమకు తప్పటంలేదు' అని చెప్పారు. ఫ్రాంక్ కు షాక్ తో కొంచెంసేపు ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదు. ఈలోగా మాగ్దా తల్లి 'నువ్వు మాగ్దా కోసం రిస్క్ తీసుకుని పడవలో దేశం దాటి రావడానికి ప్రయత్నించగలవా' అని అడిగింది. అట్లాంటిక్ సముద్రం మీద క్యూబా నుండి కొన్ని

మైళ్ళు ప్రయాణం చేస్తే ఇంటర్నేషనల్ పరిధులు వస్తాయి. అది దాటగానే కీ వెస్ట్ ఫ్లోరిడా హార్బర్ ఉంటుంది. ఇటు వైపు క్యూబన్ కోస్టల్ గార్డ్స్, అటువైపు అమెరికన్ కోస్టల్ గార్డ్స్ పహారా కాస్తుంటారు. ఎంతోమంది రాత్రుళ్ళు పడవలో పారిపోవాలని ప్రయత్నించారు. అయితే క్యూబా సరిహద్దులు దాటకుండానే సైనికులు వాళ్ళను షూట్ చేసి, ఆనవాళ్ళు కూడా లేకుండా మాయం చేసారు. ఫ్రాంక్ టాప్ సెక్యూరిటీ విభాగంలో ఉండటం వల్ల, ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనయినా తప్పించుకోగలిగే శిక్షణ ఉంది. అయినా కూడా ఆ ప్రయత్నం ప్రాణాలతో చెలగాటమే అని అందరికీ తెలుసు. 'అందరమూ ఏం చెయ్యాలా అని ఎన్నో రకాలుగా ఆలోచించాము. అయినా మన సమస్యకి ఇంతకన్నా వేరే పరిష్కారం తోచడంలేదు' అని చెప్పారు. నిన్నొదిలి నేనుండలేనని ఏడుస్తున్న మాగ్దాని చూసి ఫ్రాంక్ కరిగిపోయాడు. పైగా మాగ్దాని వదిలి ఉండటమనే ఊహను కూడా అతను భరించలేకపోయాడు. ప్రేయసి కోసం సాహసం చెయ్యాలనే నిశ్చయానికి వచ్చాడు. అయితే వెంటనే నిర్ణయాన్ని చెప్పకుండా, తన తాతయ్యతో మాట్లాడి అతని సలహా ప్రకారం చేస్తానని చెప్పాడు. మాగ్దా తండ్రి తమకి మిగిలిన ఏర్పాట్లు చేసుకోడానికి ఎక్కువ టైం లేనందున, వచ్చే నెల సెలవు వరకూ ఆగకుండా కొంచెం తొందరగా మాట్లాడమని అడిగాడు.

తమకు కేటాయించిన సెలవు రోజున కాకుండా మిగిలిన రోజుల్లో మిలటరీ బేస్ నుంచి బయటకు వెళ్ళడమనేది అసాధ్యం. ఫ్రాంక్ కి అప్పటికే తనూ మాగ్దా కలిసినపుడల్లా తమని ఎవరో గమనిస్తున్నారన్న అనుమానం కలిగింది. కాబట్టి తను ఇక మీదట ఎవరిని కలిసినా, మాట్లాడినా జాగ్రత్తగా ఉండాలని తెల్సింది. నమ్మకస్తులయిన తన ఇద్దరి స్నేహితులతో విషయం చెప్పి వాళ్ళ సహాయం అడిగితే, వాళ్ళు ఒప్పుకున్నారు. రాత్రుళ్ళు ఫ్రాంక్ కు పహారా డ్యూటీ ఉన్నప్పుడు ఇద్దరూ కవర్ చేసేవారు. ఆ సమయంలో ఫ్రాంక్ బయటకు వెళ్ళి, తెల్లారేటప్పటికి ఎవరూ చూడకముందే వచ్చేసేవాడు. తాతయ్యను కలిసి విషయం చెప్పి ఆయన సహాయం అడిగాడు ఫ్రాంక్. ఆయన 'నువ్వు మతుండే మాట్లాడుతున్నావానువ్వు? కనిపించకపోతే నీ తల్లిదండ్రులని మిలిటరీ వాళ్ళు చిత్రహింసలు పెడతారు. నీ ప్రాణాలు కూడా పోవచ్చు ఆ అమ్మాయి కోసం అంత రిస్క్ చేస్తావా?' అని అడిగితే, 'విజయం సాధించే అవకాశం సూది మొనంత ఉన్నా కూడా రిస్క్ తీసుకుంటాను' అని చెప్పాడు. ఆయనకు ఫ్రాంక్ నిర్ణయం నచ్చకపోయినా, చేసేదేమీ లేక అతనకి సహాయం చేయగలిగే వ్యక్తి వివరాలు చెప్పి, అతనిని కలవమన్నారు.

తాతయ్య చెప్పిన వ్యక్తి, క్యూనీ అనే ఇంకో వ్యక్తి వివరాలు చెప్పి అతను ఫ్రాంక్ కి హెల్ప్ చెయ్యగలడు అని చెప్పాడు. క్యూనీకి కూడా కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ పద్ధతులూ, కాస్ట్రో ప్రభుత్వమూ అంటే విపరీతమయిన కోపం. అందువలన ఉచితంగానే ఇలా దేశం దాటిపోవాలనుకున్న వాళ్ళని, కొందరు జాలర్ల సహాయంతో వాళ్ళ పడవల్లో దేశం దాటిస్తాడు. ఫ్రాంక్, మాగ్దా తండ్రి, క్యూనీని కలిసి మాట్లాడాక సహాయం చెయ్యడానికి ఒప్పుకున్నాడు. అయితే తన షరతులు చెప్పాడు. 'ఎక్కడా, ఎవరి దగ్గరా, ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ, చివరికి దొరికిపోయినా సరే క్యూనీ పేరు చెప్పకూడదు. పడవలో తీసుకెళ్ళే జాలర్లు మనిషికింత అని వసూలు చేస్తారు. ఆ పైకం కట్టాలి. ఎప్పుడు, ఎలా అని ప్రశ్నలు అడక్కూడదు. ఆ వివరాలన్నీ క్యూనీ చూసుకుంటాడు. అప్పటివరకు సహనంతో వేచి ఉండాలి. జాలర్లు పడవలో తీసుకెళ్ళినపుడు, అమెరికా వరకూ తీసుకెళ్ళకపోవచ్చు. అటువైపుగా ఏదన్నా కార్గో షిప్ వస్తే అదెక్కిస్తారు. ఆ షిప్ ఎక్కడికి వెళితే అక్కడికి వెళ్లాల్సిందే. అది అమెరికాకి చెందినదయితే నీ అదృష్టం. అలా కాకుండా రష్యా షిప్ అయితే, అది నిన్ను తీసుకొచ్చి కాస్ట్రో చేతుల్లో పెడుతుంది. మధ్యలో దొరికిపోయి వేలమంది చనిపోయారు. కాబట్టి దేనికయినా సిద్ధమయితేనే ముందుకి రా' అని చెప్పాడు. అన్నిటికీ ఫ్రాంక్ ఒప్పుకున్నాడు. అయితే తొందరలో ఒక బేచ్ వెళ్ళబోతుంది, ఆ పడవలో ఖాళీ ఉంటే నిన్నూ పంపుతాను అన్నాడు. డబ్బు తను కడతానని మాగ్దా తండ్రి చెప్పాడు. అయితే క్యునో చెప్పింది విన్న తరువాత, అది తాము అనుకున్నదాన్ని మించిన ప్రమాదం అని ఆయనకి అర్థమయింది. ఫ్రాంక్ తో 'నువ్వు ఎంత ప్రమాదం లోకి వెళుతున్నావో తలుచుకుంటే భయంగా ఉంది. నువ్వు ఇపుడు నీ నిర్ణయం మార్చుకున్నా, మేము అర్థం చేసుకుంటాము.' అని చెపితే, ఫ్రాంక్ నవ్వి 'నా నిర్ణయం మారదు. మాగ్దాతో మిగిలిన జీవితం గడపటానికి ఎంత రిస్క్ అయినా తీసుకుంటాను' అని చెప్పాడు.

తరువాత కొన్ని నెలలపాటు ఫ్రాంక్ ని దేశం దాటించడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు వివిధ కారణాల వల్ల విఫలమయ్యాయి. ఒకసారి సైనికులకి కబురు తెలిసి, కొందరిని అరెస్ట్ చేసి తీసుకెళ్తుండగా, క్యూనీ ఫ్రాంక్ ని దగ్గరకి రావద్దని సైగ చెయ్యడంతో వెనక్కి వెళ్ళిపోయాడు. రెండోసారి చిన్న పడవలో సగం దూరం వెళ్ళి, వేరే పెద్ద షిప్ లోకి మారడానికి వెయిట్ చేసే సమయంలో, పెద్ద తుఫాన్ వచ్చి వెనక్కి తిరిగి రావాల్సి వచ్చింది. ఎవరి కంటా పడకుండా ఆ రాత్రి ఆ జాలరి మాఫో ఇంట్లోనే ఉండి ఉదయం లేచి తన ఇంటికి వెళ్ళాడు. సమయం కాని సమయంలో వచ్చిన కొడుకుని చూసి తండ్రి ఆశ్చర్యపోయాడు. విషయం తెలుసుకుని 'నేనే నీతో ఇక్కడ మీకు భవిష్యత్తు లేదు, బయటకు వెళ్ళి బాగుపడండి అని చెప్పాలని అనుకుంటున్నాను. ఈలోగా నువ్వే నిర్ణయించుకున్నావు. కానీ మాకు కూడా చెప్పకుండా వెళ్ళిపోవాలనుకున్నావా?' అని బాధ పడ్డాడు.

బేస్ కి తిరిగి వెళ్ళిన ఫ్రాంక్ ని లెఫ్టినెంట్ పీనో చూసాడు. ముందురోజు రాత్రి రావాల్సినవాడు, మరునాడు సాయంత్రానికి వచ్చాడు. పైగా తన దగ్గర నుంచి బోట్స్ లో వాడే గేసోలిన్ వాసన కూడా వస్తుంది. ఫ్రాంక్ ని తన కస్టడీలోకి తీసుకుని ఎక్కడున్నాడు, ఏం చేసాడు అని ఇంటరాగేట్ చెయ్యడం మొదలుపెట్టాడు. స్నేహితులతో తాగి తెలివిలేకుండా పడిపోయానని ఫ్రాంక్ చెప్పిన కథలు నమ్మలేదు. అలా కొన్ని గంటలు గడిచాక, ఎలాగో విషయం లాజోకి తెల్సి, కమాండర్ బ్రౌన్ తో, ఫ్రాంక్ ని పీనో నిర్బంధించాడన్న విషయం చెప్పాడు. బ్రౌన్ వచ్చి తన ఉద్యోగిని ఆధీనంలోకి తీసుకుని, ఆ విషయం తనకు తెలియపరచనందుకు పోట్లాడాడు. ఫ్రాంక్ ని చర్యల మీద అనుమానంతో ప్రశ్నిస్తున్నాను అన్న పీనోతో, ఆ విషయం స్పష్టంగా తేలేంత వరకూ అతను అనుమానితుడు కాడు అని వెళ్ళిపోయి, ఆ విషయం పై అధికార్లకు ఫిర్యాదు చేసాడు. వాళ్ళు పీనో తన అధికారం దుర్వినియోగం చేస్తున్నాడని అతనిని మందలించారు. దానితో పీనో బ్రౌన్ మీదా ఫ్రాంక్ మీదా కక్ష పెట్టుకుని, అవకాశం కోసం చూడసాగాడు. అసలే పీనో ఏదీ తొందరగా మర్చిపోయే రకం కాదు.

ఇంకొన్ని నెలలు గడిచాయి. మాగ్దా ఫేమిలీకి వీసాలు వచ్చి వాళ్ళు దేశం వదిలి వెళిపోయారు. సోఫియా కుటుంబం ఇంకా వీసా కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. కొన్నాళ్ళకి కమాండర్ బ్రౌన్ త్వరలో ప్రక్క ఊరిలో ఒక పెద్ద మిలటరీ ఎక్జిబిషన్ ఉంటుందని, దానికి కాస్ట్రో మిత్రదేశాల టాప్ మిలిటరీ అధికారులతో కలిసి స్వయంగా వస్తున్నాడని చెప్పాడు. దానికోసం నెలరోజుల ముందే ట్రూప్స్ ప్రాక్టీస్ చెయ్యాలని నిర్ణయించారు. అందులో టాప్ లెవెల్ మిస్సైల్స్ ని ప్రయోగించి చూపించే బాధ్యత మళ్ళీ ఫ్రాంక్ కే ఇచ్చాడు. అయితే ఆ ప్రాక్టీస్ కి వెళ్ళాల్సిన వారం రోజుల ముందు సోఫియా 'క్యూనో ఫ్రాంక్ ని ఇంకొంత మంది ఆర్మీ వాళ్ళను కలిపి బయటకు పంపించే ఏర్పాటు చేస్తున్నాడనీ, దానికోసం ఓ రెండురోజుల్లో ఫ్రాంక్ బేస్ వదిలి వచ్చి ఎక్కడన్నా రహస్యంగా ఉండాలనీ' ఒక కబురు తీసుకొచ్చింది. ఫ్రాంక్ ఎక్జిబిషన్ సంగతి చెప్పి, అదయ్యే వరకూ తనకు రావటం కుదరదేమో అని అంటే, రోజురోజుకీ పెరుగుతున్న నిఘా వల్ల ఇక ముందు ముందు దేశం దాటడం అసాధ్యం అవుతుందనీ, వీలయినంత తొందరలోనే ఆ పని చెయ్యాలని క్యూనో చెప్పాడనీ చెప్పింది సోఫియా.

ఫ్రాంక్ మళ్ళీ లాజో, మేనీ లతో తన ప్లాన్ చెప్పాడు. వాళ్ళు అది అస్సలు సరైన సమయం కాదని వారించారు, కానీ చేసేది లేక మళ్ళీ అతనికి సహాయం చెయ్యడానికి సిద్ధపడ్డారు. ప్రాక్టీస్ కోసం వెళ్ళే ముందురాత్రి ఫ్రాంక్ బేస్ నుండి తప్పించుకుపోయాడు. మరునాడు పీనో ఫ్రాంక్ మిస్ అవడం గుర్తించి, బ్రౌన్, మేనీ, లాజో లను పిలిచి అడిగితే తమకేమీ తెలీదన్నారు. ఫ్రాంక్ గన్ కూడా రూం లోనే ఉంది, బహుశా నెల వరకూ రాము కదా అని గర్ల్ ఫ్రెండ్ ను కలవడానికి వెళ్ళాడేమో అన్నారు. పీనో బ్రౌన్ ఇద్దరూ మాగ్దా ఇంటికి వెళ్ళి విచారిస్తే, వాళ్ళు చాన్నాళ్ల నుంచీ లేరని చెప్పారు. ఫ్రాంక్ ఇంటికి వెళితే అక్కడకీ రాలేదన్నారు. పీనో బ్రౌన్ ని, నీ క్రింది ఉద్యోగులు ఏం చేస్తున్నారో నీకు తెలీటం లేదా అని చివాట్లు పెట్టాడు. అధికారులతో ఎక్జిబిషన్ టైంలో ఫ్రాంక్ ఆరోగ్యం బాగోలేనందున అతని డ్యూటీ చెయ్యలేకపోతున్నాడని చెప్పాడు పీనో. తరువాత బేస్ లోని మిగిలిన కమాండర్లను మీటింగ్ కు పిలిచి, ఫ్రాంక్ కనిపించడంలేదన్న విషయం చెప్పాడు. వాళ్ళు లోకల్ పోలీసులకు రిపోర్ట్ ఇమ్మని, టీవీల్లో రేడియోలో ప్రకటన ఇమ్మని చెప్పారు. ఫ్రాంక్ కు తెలిసిన మిలటరీ రహస్యాల వల్ల అతన్ని వెంటనే

పట్టుకోవాల్సిన అవసరం ఉందని అన్నారు. అయితే పీనో కు పర్సనల్ వైరం, ఈగో అడ్డొచ్చి, ఫ్రాంక్ ని తనే పట్టుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. 'పిల్లకుంక! నాముందు వాడెంత' అని అనుకున్నాడు.

ఫ్రాంక్ ని క్యూనో, ఫ్రాంక్ ఇంటికి దగ్గర లోనే ఉన్న అతని అంకుల్ లూయిస్ ఇంట్లో దాగి ఉండమని చెప్పాడు. ఫ్రాంక్ అంత దగ్గరలో ఉంటాడని ఎవరూ ఊహించరు కాబట్టి అదే సేఫ్ అని చెప్పాడు. అంకుల్ లూయిస్, అతని భార్య, అతని ఇద్దరు చిన్నపిల్లలు ఫ్రాంక్ ని ఎంతో జాగ్రత్తగా చూసుకున్నారు. ఎవరితోనూ అతని గురించి మాట్లాడలేదు. ఎపుడూ ఎవరో ఒకరు వచ్చి పోతుండే ఆ ఇంట్లో మంచం క్రింద పడుకుని ఫ్రాంక్ వారాలు గడిపాడు. లూయిస్ తనని కూడా ఫ్రాంక్ తో పాటు అమెరికా తీసుకువెళ్ళమని అడిగాడు. తరువాత అతను తన కుటుంబాన్ని తెచ్చుకుంటానని చెప్పాడు. దానికి క్యూనో ఒప్పుకున్నాడు. సైనికులు సోఫియాని, ఫ్రాంక్ తల్లిదండ్రులని ప్రశ్నించి, బెదిరించి వెళ్లారు. ఒకసారి సైనికులు వచ్చి లూయిస్ ఇల్లంతా సోదా చేస్తే, అవుట్ హౌస్ క్రింద ఉన్న పెద్ద గోతిలో దాక్కుని తప్పించుకున్నాడు. ఫ్రాంక్ తల్లికి విషయం తెలిసి కొడుకుని చూడటానికి వచ్చింది. మళ్ళీ తన కొడుకుని చూడలేనేమో అని దుఃఖం ఆమెని కమ్ముకుంది. కొడుకుని క్షేమంగా చూడమని దేవుడ్ని ప్రార్థిస్తూ, దీవించి వెళ్ళిపోయింది.

ఫ్రాంక్ నీ ఇతరులనీ పడవలో తీసుకు వెళ్ళాలనుకున్న జాలరి పేరు మాఛో. అయితే అతని అన్నకు అతని పనుల మీద అనుమానం రావటంతో దాన్ని కొన్నాళ్ళు వాయిదా వేసాడు. తరువాత పడవ మోటర్ పనిచెయ్యక కొన్నాళ్ళు ఆగారు. ఈలోగా సోఫియా కుటుంబం కూడా వీసాలు వచ్చి అమెరికాకి వెళ్ళిపోయారు. పీనో ఎక్కడ వెదికినా ఫ్రాంక్ కనిపించకపోవడంతో పిచ్చెక్కిపోయాడు. 'అతను అలా దొరకడు. అతన్ని నేనే ట్రెయిన్ చేసాను. అతనికి ఎలా తప్పించుకోవాలో బాగా తెలుసు. అలా అతన్ని వదిలేసెయ్యి, తనే వస్తాడు' అన్నాడు బ్రౌన్. పీనోని అది ఇంకా పిచ్చెక్కించింది. 'అయితే నువ్వే వెదుకు తనని. మొత్తం స్పెషల్ ఫోర్స్ అందరినీ ఆ పనిలో పెట్టు' అన్నాడు. ఒక్కడు కనిపించకపోతే స్పెషల్ ఫోర్స్ అందరినీనా అంటే, 'ఇది పొలిటికల్ ఇష్యూ. దేశరక్షణకి సంబంధించింది. వాడు అమెరికా వెళ్ళి మన రహస్యాలు CIA కి ఇస్తాడు. నేను చెప్పినట్టు చెయ్యి' అన్నాడు. సైనికుల బృందాన్ని ఫ్రాంక్ వెళ్ళే అవకాశం ఉన్న ప్రతీ చోటికీ పంపి వెదికించారు.

ఓ మధ్యాన్నంవేళ పీనో సైనికులతో కలిసి లూయిస్ ఇంటిని చుట్టుముట్టాడు. అది పసిగట్టిన ఫ్రాంక్, సినిమాల్లో జరిగే వాటికి దీటుగా, ఇంటి వెనక నుండి తప్పించుకుని, సైనికుల తూటాలు తప్పించుకుంటూ దట్టంగా ఉన్న చెట్లలోనుంచీ దూసుకుపోయాడు. ఆ దారుల్లోంచి మిలటరీ వాహనాలు వెళ్ళలేక చుట్టూ తిరిగి వెళ్లేసరికి ఫ్రాంక్ మాయమయ్యాడు. తన కళ్ళముందే అతను జారిపోతే పీనోకు విపరీతమైన అవమానం, కోపం కలిగాయి. పైగా తమకు లోకల్ గా రహస్య స్థావరాలు తెలీదు. అప్పటికే చీకటి అవడం వలన పీనో ఇక వెదకలేకపోయాడు. ఫ్రాంక్ ఒళ్ళంతా ముళ్ళూ కొమ్మలూ గీసుకుని రక్తం కారుతున్నా లెక్కచెయ్యకుండా, చీకటిలో పారిపోయి ఊరి చివర అడవుల్లో ఉన్న కొండ గుహల్లో దాక్కున్నాడు. అవన్నీ చిన్నప్పటి నుంచీ తను ఆడుకున్న ప్రదేశాలు కాబట్టి బయటివారికి తెలియవని అతని ధైర్యం.

మరునాడు ఉదయమే పీనో తన బృందంతో ఆ ప్రాంతమంతా, ఊర్లోనూ ప్రతీ మూలా వెదికించినా, ఎక్కడా ఫ్రాంక్ కనిపించలేదు. ఇక తమ ఒక్కరి వల్ల అవ్వదని, లోకల్ ఎమర్జెన్సీ మిలటరీ గ్రూప్ ని కాంటాక్ట్ చేసాడు. వాళ్ళతో 'ఒక ప్రమాదకరమైన నేరస్థుడు తప్పించుకున్నాడు, అతన్ని ప్రాణాలతో అయినా లేదా చంపి అయినా సరే పట్టుకోవాలని' చెప్పాడు. ఆ గ్రూపుకి ఆఫీసర్ జెబో అని ఫ్రాంక్ చిన్ననాటి స్నేహితుడు. విషయం తెలిసి ఫ్రాంక్ తండ్రి, ఫ్రాంక్ తమ్ముడి చేత జెబోకి నిజం చెప్పిస్తే, నేరస్థుడు అని అబద్ధం చెప్పి తమని ఉపయోగించుకోవాలని చూసినందుకు జెబోకు పీనో మీద కోపం వచ్చింది. మేము హెల్ప్ చెయ్యము, మీ పాట్లు మీరు పడండి అని

చెప్పేసాడు. అప్పటివరకూ అపజయం తెలియని పీనో ఇదంతా భరించలేక, ఎలా అయినా వీటన్నిటికీ కారణమయిన ఫ్రాంక్ అంతు చూడాలని అనుకున్నాడు.

ఆ రోజున పూర్తిగా తెల్లవారకముందే చీకట్లోనే ఫ్రాంక్ ప్రక్కనే ఉన్న నదిలో ఈదుకుంటూ, తనని తీసుకెళ్ళాల్సిన జాలరి మాఛో ఇంటికి వెళ్ళాడు. మాఛో అన్న జెరార్డో కోస్టల్ గార్డ్ గా పనిచేస్తాడు. అతనికి మాఛో పనుల మీద కొంచెం అనుమానం ఉంది. ఫ్రాంక్ అక్కడ ఉండటం ప్రమాదమని చెప్పి, క్యానీ వచ్చి మళ్ళీ ఫ్రాంక్ ని ఓ రెండు రోజులు లూయిస్ ఇంటిలోనే ఉండమని, తీసుకువెళ్ళి అక్కడ వదిలాడు. ఆ ఎటాక్ తరువాత ఫ్రాంక్ మళ్ళీ అక్కడికే వస్తాడని ఎవరూ వూహించరు కాబట్టి పర్లేదు అన్నాడు. మాఛో ని త్వరగా పడవ మోటార్ బాగుచేసి ప్రయాణానికి సిద్ధం కమ్మని హెచ్చరించాడు క్యానో. రెండురోజుల తరువాత ప్రయాణం ఆ రాత్రికే అని కబురు చేసాడు క్యానో. ఆ రాత్రి నిర్ణీత సమయానికి ఫ్రాంక్, లూయిస్ నది ఒడ్డుకు వెళ్లారు. అప్పటికే అక్కడ క్యానో ముందే చెప్పినట్టు వాళ్లతో వెళ్ళాల్సిన తొమ్మిదిమంది సైనికులు, మాఛో కుటుంబం ఉన్నారు. వీళ్ళలాగే ఇంకో పడవ కోసం ప్రక్కనే ఇంకో పదిహేనుమంది కూడా ఎదురుచూస్తున్నారు. ఆ గుంపులో పిల్లలూ, పెద్దలూ, ముసలివాళ్ళు, గర్భిణీలు కూడా ఉన్నారు. ఇక మాఛో పడవతో రావటమే మిగిలింది.

అయితే ఈసారి కూడా ఫ్రాంక్ ని దురదృష్టం వెంటాడుతూనే ఉంది. మాఛో పడవ స్టార్ట్ అవ్వలేదని నిస్పృహతో వచ్చాడు. ఫ్రాంక్ కి విపరీతమయిన కోపం, దుఃఖం వచ్చాయి. ఇక తను తిరిగి వెనక్కి వెళితే ప్రాణాలతో ఉండటం అనేది జరగదు అని అతనికి తెలుసు. ఇప్పుడు వెళ్ళకపోతే ఇక తను జన్మలో మాగ్దాని చూడలేడు అని కూడా తెలుసు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ వెనక్కి వెళ్ళేది లేదనీ, ఈరోజు అందరం ఫ్లోరిడాకి వెళుతున్నాం అంతే అని తెగేసి చెప్పాడు. ఈలోగా ప్రక్క గుంపు కోసం పడవ వచ్చింది. అది కూడా చిన్నదే. ఆ పడవ కేప్టెన్ గొడవ పెడుతున్నా వినకుండా అతనిని బెదిరించి, ఫ్రాంక్ తన గ్రూపులో అందరినీ బలవంతంగా అందులోకి ఎక్కించాడు. చిన్న పడవ అందరి బరువుకి దాదాపు మునిగిపోతున్నట్టే ఉంది, అయినా అలానే పడవని నది మధ్యలోకి తీసుకెళ్ళమని కమాండ్ చేసాడు. పెద్ద పెద్ద కెరటాలకి పడవ అటూ ఇటూ ఒరిగిపోతుంది. ఒకప్రక్క చలి. పిల్లలూ పెద్దలూ కూడా భయంతో ఏడుపులూ మొదలుపెట్టారు. కోస్టల్ పెట్రోలింగ్ వాళ్ళ దృష్టిలో పడితే ప్రమాదం. తనతో ఉన్న సైనికుల సహాయంతో పడవలో ఉన్నవాళ్ళని మౌనంగా ఉండేలా అదుపులోకి పెట్టాడు. ఆ పడవలో అందరితో ప్రయాణం కష్టం అని తెలుసు. నది మధ్యలోకి వెళ్ళాక అక్కడ మోటర్ ఆపేసి, చీకట్లో వేచి ఉండి, అటువైపుగా వచ్చిన ఇంకొక పెద్ద పడవలో ఉన్న ముగ్గురినీ మిగిలిన సైనికుల సాయంతో అదుపులోకి తీసుకొని, అందరినీ రెండు పడవల్లోకి సర్దారు. తరువాత దాదాపు రెండు గంటలు ప్రయాణం చేసి రెండు పడవలూ ఇంటర్నేషనల్ బోర్డర్ చేరుకున్నాయి. అక్కడ అన్ని పెట్రోల్ బోట్స్ వెళ్ళిపోయే వరకూ చీకటిలో ఇంజన్స్ ఆపేసి కూర్చున్నారు. తరువాత నెమ్మదిగా ఇంటర్నేషనల్ వాటర్ జోన్ లోకి అడుగుపెట్టి ఊపిరి పీల్చుకున్నారు. అక్కడ ఇక క్యూబన్ అథారిటీస్ ఏమీ చెయ్యలేవు. అమెరికన్ కోస్టల్ డిపార్ట్మెంట్ కూడా పహరా కాస్తుంది. ఎవరైనా రెఫ్యూజీలు కనిపిస్తే వాళ్ళని క్షేమంగా తీసుకెళ్ళి ఆశ్రయం కల్పిస్తాయి. ఒకవేళ క్యూబన్ మిత్ర దేశాల వారికి దొరికితేనే ప్రమాదం.

ఇక్కడ క్యూబాలో పీనో తన బలగంతో అడుగడుగూ గాలిస్తూనే ఉన్నాడు. కంట్రోల్ రూంలో ఆఫీసర్లతో కూర్చుని, అన్ని వైపులా నుంచీ ఫ్రాంక్ ఎక్కడా లేడని వస్తున్న వార్తలతో జుట్టు పీక్కుంటున్నాడు. అతనికి ఇంకా లాజో, మేనీల మీద ఫ్రాంక్ సంగతి వాళ్ళకు తెలుసును అని అనుమానం. వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటున్న దానిమీద ఓ చెవేసి ఉంచాడు. ఆ రోజు కోస్టల్ పెట్రోలింగ్ ఇన్ చార్జ్ జెరార్డో. అతను తన సిబ్బందితో హేండ్ రేడియోలో సమాచారం తెలుసుకుంటున్నాడు. ఉన్నట్టుండి ఒక సంభాషణ అతని రేడియోలో క్రాస్ అయింది. అది విని 'ఒక షిప్ రెండు చిన్న పడవలని చూసినట్టుగా సమాచారం వచ్చింది. బహుశా అందులో క్యూబన్ రెఫ్యూజీలు ఉన్నట్టు అనుమానిస్తున్నారు' అన్న విషయం చెప్పాడు. వెంటనే పీనో ఎగిరి గెంతేసి 'వాడే వాడే పట్టుకోండి' అని అరిచాడు. అతని ఆత్రుత చూసి జెరార్డో కి ఎందుకో చిరాకు, అసహనం కలిగాయి. 'వాళ్ళు మనల్ని కాంటాక్ట్ చెయ్యలేదూ, అమెరికన్ ఫోర్సెస్ కి చెప్పారు అంటే అది రష్యా షిప్ కాదు. అపుడు అది

ఇంటర్నేషనల్ సమస్య అవుతుంది. మనం ప్రమాదంలో పడతాం. కాస్ట్రో మన పీకలు తీస్తాడు.' అన్నాడు. పీనో 'నేను ముందు కోస్టల్ గార్డ్ కి వాళ్ళని బంధించమని చెప్పు. నువ్వు చెప్పకపోతే నేను చెపుతాను' అని అసహనంతో రేడియో లాక్కోబోయాడు. జేరార్డో కూడా తగ్గకుండా 'కోస్టల్ ఎఫైర్స్ కి బాస్ నేను కానీ నువ్వు కాదు. నేను నాకిచ్చిన రూల్స్ ప్రకారమే పని చేస్తాను' అని తెగేసి చెప్పాడు.

అసలింతకీ ముందు నువ్వెవరి గురించి ఇంత గాలిస్తున్నావో చెప్పు అని అడిగితే, పీనో ఫ్రాంక్ ఫోటో చూపించాడు. అది చూడగానే ఒకసారి ఎపుడో తన తమ్ముడు మాఛోతో అతన్ని చూసిందీ, మాఛో అతన్ని తప్పించడానికి హెల్ప్ చేస్తున్నాడేమో అతనికి అనుమానం వచ్చినదీ గుర్తొచ్చింది. అతనే కనుక అయితే, అతనితో బాటే మాఛో కుటుంబం కూడా ఉండే ఉంటుందని అనిపించింది. వెంటనే అర్జెంట్ పని ఉందని చెప్పి గబగబా బయటకి వెళ్ళిపోయాడు. జేరార్డో పరుగు పరుగున మాఛో ఇంటికి వెళ్ళి చూస్తే ఇల్లు తాళం పెట్టి ఉంది. లోపల చూస్తే చీకటి. ఎవరూ ఉన్నట్టు ఆనవాలే లేదు. మాఛో కుటుంబం కూడా ఫ్రాంక్ తో పాటు వెళ్లిపోయారని అర్థం అయ్యింది. ఇపుడు ఫ్రాంక్ ని పట్టిస్తే వాళ్ళందరూ కూడా దొరికిపోతారు. వాళ్ళందరినీ నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేస్తారు. ఎపుడూ తనని ఆప్యాయంగా కౌగలించుకుని పలకరించే తమ్ముడి పిల్లలూ, వాళ్ళ అమాయకపు నవ్వులూ గుర్తొచ్చి అతని గుండె కరిగింది. వాళ్ళని పట్టివ్వడానికి అతని మనసు ఒప్పలేదు. నెమ్మదిగా ఈడ్చుకుంటూ ఆఫీసుకి తిరిగి వచ్చాడు.

ఫ్రాంక్ బృందంలో చాలామంది చలిగాలికి జ్వరాలు వచ్చి, సీ సిక్నెస్ తో నీరసంగా ఉన్నారు. అయితే అమెరికా దగ్గర్లోకి వచ్చేసాము అన్న ఉత్సాహం వాళ్ళలో శక్తిని నింపింది. వాళ్ళు చూసిన పెద్ద షిప్ గ్వాటామోలా నుండి కార్గోతో కెనడాకి వెళ్తోంది. వాళ్ళు అమెరికన్ కోస్ట్ గార్డ్ కి తాము చూసిన రెండు పడవల్లోని వాళ్ళ గురించి వైర్లెస్ లో కబురు పంపారు. ఆ గార్డ్ తాను అమెరికన్ గార్డ్స్ ను వాళ్ళని రక్షించడానికి పంపుతామని చెప్పి, ఈలోగా వాళ్ళని షిప్ లోకి తీసుకుని మెడికల్ సర్వీస్ ఇచ్చేందుకు అనుమతి ఇచ్చాడు. ఆఫీసుకు తిరిగివచ్చిన జేరార్డో, తన సిబ్బంది నుండి అమెరికన్ రెస్క్యూ బయలుదేరిందన్న వార్త తెలుసుకున్నాడు. అదే విషయం పీనోకి చెప్పాడు. పీనో విచక్షణ, ఆలోచనాశక్తి కోల్పోయాడు. 'ఇంకా వాళ్ళు క్యూబాకి దగ్గరలోనే ఉండుంటారు. కోస్టల్ సైనికులని పంపి వాళ్ళని బంధించమని చెప్పు' అని అరిచాడు. చూస్తున్న అందరూ పీనోకి పిచ్చిపట్టిందేమో అనుకున్నారు. ఒక హై రేంక్ మిలిటరీ అధికారి అలా ప్రవర్తించడం అందరికీ వింతగా ఉంది. అయినప్పటికీ జేరార్డో ప్రశాంతంగా 'ఇపుడు వాళ్ళు దాదాపు అమెరికన్ రక్షణ లోకి వెళ్ళిపోయారు. ఇపుడు వాళ్ళ విషయంలో మనం దూరడం అంటే, కోరి ఇల్లు తగలెట్టుకోడమే. నువ్వు చరిత్ర మర్చిపోయినట్టున్నావు. హిరోషిమా గుర్తు లేదూ? ఇప్పుడు నీ పిచ్చి చేష్టలతో క్యూబాని ఇంకో హిరోషిమా చేసేలా ఉన్నావు. నేను నా చేతులతో ఆ పని చెయ్యను' అన్నాడు. పీనో రెచ్చిపోయి జేరార్డోని పక్కకు తోసి, రేడియో లాక్కుని, క్యూబన్ కోస్టల్ గార్డ్స్ కి ఫ్రాంక్ ని డెడ్ ఆర్ ఎలైవ్ తీసుకురమ్మని ఆర్డరేశాడు.

కార్గో షిప్ నుండి కొందరు మనుషులు ఫ్రాంక్ బృందం వైపు స్నేహంగా చేతులు వూపుతూ, తమ వైపు రమ్మని సైగలు చేస్తూ, వాళ్ళ షిప్ వీళ్ళ వైపు తీసుకు రాసాగారు. అది చూసి వీళ్ళకి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. షిప్ ఏ దేశానిదో చూడాలంటే పేర్లు చదవడానికి వీలుకానంత దూరంలో ఉంది. చూడడానికి మనుషుల చర్యలు స్నేహంగానే అనిపిస్తున్నా, తీరా దగ్గరికి వెళ్ళాక వాళ్ళు క్యూబాకి అప్పచెబితే, ఇంతా ప్రాణాలకి తెగించినదంతా వృధా. కానీ తామున్న పరిస్థితుల్లో వెంటనే అందరికీ తిండీ, మందులూ కావాలి. ఏం చెయ్యాలి అని అందరూ ఆలోచించారు. కొందరు రిస్క్ తీసుకుందాం అంటే, కొందరు భయపడ్డారు. చివరికి ఫ్రాంక్ ఒక ముసలాయనతో 'తాతా నువ్వు దాదాపు తొంభయ్యేళ్ళ జీవితం గడిపావు. ఇంకా లోకం సరిగా చూడని వీళ్ళందరి కోసం ఓ చిన్న త్యాగం చెయ్యగలవా?' అన్నాడు. ఆయన 'సంతోషంగా చేస్తాను, ఏం చెయ్యాలి' అని అడిగాడు. 'ముందు నువ్వు ఆ షిప్ లోకి వెళ్ళి చూడు. వాళ్ళ వల్ల ప్రమాదం లేదు అనిపిస్తేనే నువ్వు బయటకి డెక్ మీదకి వచ్చి మాకు చెయ్యి ఊపు. అది చూసి నేను అందరినీ తీసుకొస్తాను. లేదూ అంటే ఇలానే ఫ్లోరిడా వరకూ వెళతాము. ఒకవేళ వాళ్ళ వల్ల ప్రమాదం ఉంటే, నిన్ను ఎన్ని చిత్రహింసలు పెట్టినా సరే బయటకి రాకు సుమా. నీ కూతురితో సహా ఈ చిన్న పిల్లలందరూ

ప్రమాదంలో పడతారు. ఈ సాయం చేస్తావు కదూ.' అన్నాడు. ఆయన సంతోషంగా ఒప్పుకుని ముందు ఆ షిప్ లోకి వాళ్ళు వేసిన నిచ్చెన ద్వారా వెళ్ళాడు. కొంతసేపటికి బయటకి వచ్చి వీళ్ళని రమ్మని చెయ్యి వూపాడు. అందరూ సంతోషంతో ఒకరినొకరు కౌగలించుకుని కేరింతలు కొట్టారు.

అ పెద్ద షిప్ లోకి అందరినీ నిచ్చెనల సాయంతో తీసుకువెళ్ళారు. ఆ షిప్ కేప్టెన్ వాళ్ళని సాదరంగా ఆహ్వానించి తిండీ, మందులూ ఇప్పించాడు. మిమ్మల్ని క్షేమంగా అమెరికన్ గార్డ్స్ కి తప్ప వేరేవాళ్లకి అప్పచెప్పను, భయపడకండి అని చెప్పాడు. కొంతసేపటికి అమెరికన్ బోట్స్, హెలీకాప్టర్స్ వచ్చాయి. కార్గో షిప్ కి దగ్గరగా వచ్చిన క్యూబన్ కోస్టల్ గార్డ్స్, అప్పటికే వచ్చిన అమెరికన్ షిప్ ని చూసి ఏం చెయ్యాలో తెలీక జెరార్డోని అడిగారు. వాళ్ళని వెనక్కి వచ్చెయ్యమని జెరార్డో చెప్పాడు. అమెరికన్ గార్డ్స్, వీళ్ళందరినీ తాము తీసుకువెళతామని చెప్పారు. 'In the name of the President of the United States of America, I invite you to freedom' అని గార్డ్ స్వాగతపత్రం లోని వాక్యాలు చదివినపుడు ఫ్రాంక్ కి వొళ్ళంతా గగుర్పొడిచింది. ఈ క్షణం కోసం ఎంత మంది ఎన్ని కష్టాలు పడిందీ, ఎంత మంది ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నదీ గుర్తుకువచ్చింది. ఒకవైపు క్యూబా ... తన కుటుంబం, స్నేహితులూ అందరినీ దాచుకుని దిగులుగా, ఇంకో వైపు చూస్తే అమెరికా ... తన మాగ్దాతో పాటు ఎదురుచూస్తూ, తన కోసం బంగారు భవిష్యత్తుని దోసిలిలో దాచుకుని కనిపించాయి. ఫ్రాంక్ కి వరుసగా తన సాహసయాత్రలో ప్రాణాలకు తెగించి తనకు సాయం చేసిన వాళ్ళు, దయా ప్రేమా చూపించిన వాళ్ళూ వరసగా గుర్తొచ్చారు. కృతజ్ఞతతో అతని మనసు తడిసి వరదయ్యింది. అన్నాళ్ళు ధైర్యంగా సాగిన అతను అప్పుడు కూలబడి, చేతుల్లో మొహం దాచుకుని, మొదటసారిగా వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు.

ధృడసంకల్పం, గుండె ధైర్యం, నమ్మకం, ప్రేయసి కోసం తెగింపు, ఫ్రాంక్ ని పోరాటంలో చివరివరకూ నడిపించాయి. అయితే తమ ప్రేమతో అడ్డుపడకుండా ఉన్న కుటుంబసభ్యులు, ప్రాణాలకు తెగించి సాయం చేసిన సోఫియా, అంకుల్ లూయిస్ కుటుంబం, స్నేహం కోసం తమ ప్రాణాలను అడ్డుపెట్టిన మేనీ లాజో, సంబంధం లేకపోయినా అభిమానంతో ప్రత్యక్షంగానో పరోక్షంగానో సాయం చేసిన కమాండర్ బ్రౌన్, క్యూనో, జేబో, జెరార్డో లాంటి వాళ్ళు లేకపోతే ఆ గెలుపు లభించి ఉండేది కాదు. మనిషికి తన చుట్టూ ఉన్నవాళ్లు ఎంత అవసరమో, ఒకరి మనుగడ వేరొకరి మీద ఎలా ఆధారపడి ఉంటుందో చెప్పే కథ ఇది.

ఇది ఫ్రాంక్ తన కథ స్వయంగా చెప్పగా, రచయిత్రి కొంచెం ఊహ జోడించి వ్రాసిన నిజజీవిత కథ. ఫ్రాంక్ కుమార్తె రచయిత్రికి సహోద్యోగిని. ఆమె కోరిక మీద ఫ్రాంక్ కథని, వాళ్ళ ఫేమిలీ సావనీర్ గా వ్రాయడానికి మొదలుపెట్టారట. దానికోసం ఫ్రాంక్ ని దాదాపు సంవత్సరం పాటు రోజూ కలిసి, అతనూ రోజూ కొంచెం కొంచెం కథ చెపుతుంటే ఆమె నోట్స్ వ్రాసుకునేవారట. ఫ్రాంక్ కి మెమొరీ ఇప్పటికీ అద్భుతంగా ఉందనీ, ప్రతీ సంఘటనా ఈరోజే జరిగినట్టూ గుర్తున్నాయనీ అన్నారు. ఇప్పటికీ ఆయన మిలటరీ ట్రైనింగ్ కు గుర్తుగా ఫిజికల్ ఫిట్నెస్ ఇంకా అలానే ఉందనీ, తను తప్పించుకున్న సీన్లు చెప్పేటప్పుడు యాక్షన్తో సహా వర్ణించి చెప్పారనీ చెపుతారు రచయిత్రి. ఈ పుస్తకంలో కథ ఇంతవరకే చెప్పి ఆపేసారు. 'తరువాత ఏమయ్యింది? మాగ్దాని కలిసారా? పీనో, లాజో, మేనీ ఏమయ్యారు?' అన్న ప్రశ్నలకు ఫ్రాంక్ నవ్వి, అదంతా ఇంకో పుస్తకానికి సరిపోయే కథ అవుతుంది అన్నారట. ఫ్రాంక్ కథ విన్నాక రచయిత్రికి ఇది కేవలం ఫేమిలీ సావనీర్ గా లిమిట్ చేయకుండా, ఎక్కువమందికి చేరేలా పుస్తకంగా తెస్తే బావుంటుందని అనిపించి, వాళ్ళ అనుమతితో నవలగా వ్రాసారు. కథలో ఫ్రాంక్ ఉన్న సంఘటనలన్నీనిజంగా అలానే జరిగినవనీ, వాటిని ఫ్రాంక్ చెప్పినది చెప్పినట్టు తను వ్రాసాను అన్నారు. ఫ్రాంక్ ప్రత్యక్షంగాలేని సంఘటనలు తరువాత ఎప్పుడో ఫ్రాంక్ తనవాళ్ళ ద్వారా తెలుసుకున్నవాటి ఆధారంగా, కొంచెం నాటకీయత చేర్చి వ్రాసానని చెప్పారు.

పుస్తకం మొదటినుంచీ ఆసక్తిగా చదివిస్తుంది. భాష కూడా సరళంగా బావుంది. ఫ్రాంక్ ని తప్పించడానికి వేసిన ప్లాన్స్, అవి అమల్లో పెట్టిన వివరాలు అన్నీ అబ్బురంగా ఉంటాయి. నిజంగా ఇలానే జరిగిందా అచ్చం కథల్లో జరిగినట్టూ అనిపిస్తుంది. ఈ పుస్తకం అమెజాన్.కాం లో హిస్టారికల్ ఫిక్షన్ విభాగంలో మూడోస్థానంలో ఉంది. మాగ్దా కోసం అంత సాహసం చేసిన ఫ్రాంక్, మాగ్దాని కలుసుకున్నాడో లేదో చెప్పకుండా కథని ఆపెయ్యడం చాలామందికి నచ్చలేదు. అమెరికా చేరిన తరువాత, మాగ్దాని కలుసుకోవడం, పెళ్ళి, అమెరికన్ జీవితం, తరువాత జరిగిన పరిణామాలన్నీ రెండో భాగంగా Stalked: The Boy Who Said No వ్రాసారు. అయితే అది బానే చదివించినా, మొదటిభాగం అంత ఉత్కంఠత కలిగించలేదు.

రచయిత్రి పరిచయం: Patti Sheehy కార్పోరేట్ పబ్లిక్ రిలేషన్స్ సంస్థలో, కమ్యూనికేషన్స్ విభాగంలో ఉద్యోగిని. అందులో భాగంగా న్యూస్ ఆర్టికల్స్, ఫీచర్స్ వ్రాస్తూ ఉంటారు. రచయిత్రిగా ఇదే ఆమె మొదటి పుస్తకం. దీన్ని జూన్ 2013 లో ప్రచురించారు. రెండవభాగం సెప్టెంబర్ 2014లో విడుదల అయ్యింది. ఫ్రాంక్ తో కలిసి ఫిలడెల్ఫియా చుట్టుపక్కల బుక్ క్లబ్ లోనూ, బుక్ సైనింగ్ ఈవెంట్స్ లోనూ పాల్గొని, పాఠకుల ప్రశ్నలకు జవాబిస్తుంటారు. ఆ ఈవెంట్స్ కేలండర్ ఆమె వెబ్ సైట్లో చూడొచ్చు. రచయిత్రితో ఒక ఇంటర్వ్యూ ఇక్కడ.

అవార్డులు (Courtesy: Writer's website)

Winner: The Benjamin Franklin Award for Best New Voice in Fiction (2013)

Finalist in :

USA Best Book Award (2013)

ForeWord Best Book of the Year Award (2013)

(Picture source: Internet)

(రచయిత్రి బ్లాగు http://padamatikoyila.blogspot.com/)

COMMENTS